

1. Laat jij je inschakelen door God?

Mijn opa, Chris van Dam, was indertijd ook predikant. Er is wel een mooi verhaal over hem. Als hij aan zijn preek zat te werken, met zijn hoofd in de boeken, volop aan de studie, en er klonk opeens een stem door het huis: 'Eten!', dan keek hij verstoord op en zei: 'Dat eten is ook wat een ramp...!' Ja... ben je net zo lekker bezig, word je uit je werk gehaald... Ik herken het wel, moet ik eerlijk zeggen. Ik vind het heerlijk om te gaan eten, maar eruit breken als je net zo lekker bezig bent, dat is niet gemakkelijk. Ik kan me zo voorstellen dat dat precies het gevoel is geweest van Filippus. We hebben wat fragmenten gelezen uit Handelingen 8, over wat er gebeurt in Samaria. Er is daar een geweldige beweging aan de gang, een enorme opwekking. Vers 6-8: 'En de menigten hielden zich eensgezind aan wat door Filippus gezegd werd, omdat zij luisterden en de tekenen zagen die hij deed. Want bij velen die onreine geesten hadden, gingen die er onder luid schreeuwen uit; en veel verlamden en kreupelen werden genezen. En er ontstond grote blijdschap in die stad.' Wie is deze Filippus eigenlijk? In het Nieuwe Testament zijn meer mensen die Filippus heten. Eén van de twaalf discipelen van Jezus heet Filippus. Maar dat is niet déze Filippus. Deze Filippus is één van de zeven diakenen. Die waren aangesteld in de eerste gemeente in Jeruzalem om de giften voor de armen eerlijk te verdelen. Maar later kreeg deze Filippus weer een andere taak. En hier maken we mee hoe onvoorstelbaar zijn werk gezegend wordt in Samaria. Zelfs de gemeente in Jeruzalem hoort ervan en Petrus en Johannes worden erop uit gestuurd om te delen in de vreugde. Maar als Petrus en Johannes weer vertrokken zijn, dan zou je zeggen dat er weer extra taken op de schouders van Filippus komen. Ongetwijfeld is hij van de vroege morgen tot de late avond in touw. En dan opeens... wordt hij weggeroepen. Vers 26: 'En een engel van de Here sprak tot Filippus en zei: Sta op en ga naar het zuiden, de weg op die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza, die eenzaam is.' Ik kan me voorstellen dat Filippus echt gedacht heeft: 'Hè? Heb ik dit goed gehoord? Heb ik het goed begrepen? Ik zit hier midden in een opwekking, en ik moet naar een eenzame weg? Wat moet ik daar doen?' Maar ja, als een engel het zegt, dan weiger je niet. En Filippus laat zich inschakelen. Hij gaat op weg. Het is zeker drie dagen lopen. En al die tijd zal hij zich erover verbaasd hebben: 'Waarom roept God me weg?' Wij weten waarom. Die éne ontmoeting met die man uit Ethiopië, die is blijkbaar voor God zó belangrijk, dat Filippus daar in Samaria álles voor uit zijn handen moet laten vallen. En het eerste vraag die vandaag op ons afkomt, vanuit dit bijbelgedeelte, dat is deze vraag: 'Laat jij je inschakelen door God om iemand te ontmoeten?' Laat jij je inschakelen, ook al komt het je totaal niet gelegen? Ook al begrijp je niets van Gods leiding? Laat jij je inschakelen? Hoe doe je dat? Dat doe je door dicht bij Hem te leven. Door elke morgen te bidden: 'HERE, gebruik mij maar op deze dag. Geef mij mensen op mijn pad voor wie ik wat mag betekenen, en die wat voor mij mogen betekenen.' Dat laatste hoort er ook bij, want jij en ik hebben ook mensen nodig, om ons te bemoedigen, maar ook bij te sturen, om óns iets te leren. 'Hier ben ik, HERE, gebruik mij maar!' Zo'n gebed is zeker geen overbodige luxe. Want als het gaat om ontmoetingen, dan kun je wel zeggen: 'Het is altijd Gods leiding', en dat is misschien ook wel waar. Maar er is niet alleen leiding, er is ook verleiding. En misschien laat God die verleiding ook wel bewust toe, om je te testen. Dat zou kunnen. Ontmoetingen kunnen verleidingen met zich mee brengen. Stel, je zit op de middelbare school, je loopt het plein af en iemand vraagt aan je: 'Wil je makkelijk een hoop geld verdienen?' Nou, als je makkelijk een hoop geld kunt verdienen, dan is het foute boel.

Maar als je 's morgens hebt gebeden: 'Heer, gebruik mij', dan sta je ook sterker in je schoenen om te ontdekken of het leiding is of verleiding.

Bij Filippus gaat het om leiding, dat is heel duidelijk. Want God heeft die éne man op het oog, die man die op reis is naar huis,

naar Ethiopië. Een 'kamerheer', lezen we. Letterlijk staat er in het Griekse origineel 'een eunuch', dat wil zeggen iemand die ontmand is, bij wie zijn geslachtsdeel verwijderd is. Dat kwam veel voor in de Oudheid, zeker bij mannen die aan het hof van een koning moesten zorgen voor de vrouwen. Deze man is de minister van financiën van een koningin, de kandakè, zo heette zo'n koningin in Ethiopië. We hebben gelezen dat hij op de terugweg is, vanuit Jeruzalem, waar hij de God van Israël heeft aanbeden. Voel je dat hier iets heel bijzonders aan de hand is? Hoe is het

mogelijk: zo'n belangrijke man, uit zo'n ver land, die deze hele reis ervoor over heeft om in Jeruzalem de God van Israël te gaan aanbidden, met alle risico's die zo'n reis met zich meebrengt: struikrovers, ontvoering – want geloof maar dat hij veel losgeld kan opbrengen –, allerlei toestanden onderweg... Weet je, de hele geschiedenis dóór roept God mensen, zelfs op de meest onverwachte plekken. De Heilige Geest laat Zich niet hinderen. Dat is zó mooi en het is zo'n enorme bemoediging om verder te gaan met God! Ik sta zo vaak verbaasd over de verhalen die ik hoor, hoe mensen geraakt zijn door het Evangelie. Je hoeft dus nooit bang te zijn voor de toekomst, want de Heilige Geest gaat wel door! En als wij hier God in de steek laten, dan komen er wel mensen uit Ethiopië, en uit andere landen in Afrika, om ons hier weer bij God te brengen. Zoals Cody Gakpo, de voetballer die bijbelstudies organiseert binnen het Nederlands Elftal. God roept mensen! En Hij schakelt ons in. Zoals Hij Filippus inschakelde. Want de man uit Ethiopië had wel gehoord van de God van Israël, maar hij had

nog niet gehoord over de Zóon van God, over Jezus Christus. Daarover heeft hij in Jeruzalem nog niets vernomen. Hoe zou het eigenlijk voor hem geweest zijn, dat bezoek aan Jeruzalem? We lezen dat hij naar Jeruzalem gegaan is 'om te aanbidden'. Maar zou hij van te voren geweten hebben dat een eunuch niet in de tempel mocht komen? Dat staat in Deuteronomium 23: 1: 'Iemand die door kneuzing aan het geslachtsdeel gewond is of van wie het geslachtsdeel is afgesneden, mag niet in de gemeente van de HERE komen.' Ik vind dat moeilijk om te lezen, het komt hard over. Het heeft te maken met Gods heiligheid. Zoals je ook alleen maar een dier mocht offeren dat volkomen gaaf was, zonder gebrek, zo mocht je dus als eunuch niet in de tempel komen. Sowieso mocht je als niet-Jood maar tot een bepaalde grens komen, op het tempelplein, maar deze eunuch mocht dus ook niet het tempelplein op.

Hoe zou het voor hem geweest zijn? Je zou bitter kunnen worden. Maar dat is bij hem niet gebeurd. Anders zou hij nu niet in de rol van Jesaja aan het lezen zijn. Misschien heeft hij die rol gekocht, daar in Jeruzalem. Al rijdend zit hij te lezen, hardop, zoals iedereen las in die tijd. En Filippus? Filippus hoort de stem van de Heilige Geest. Opnieuw een opdracht: 'Ga ernaartoe, Filippus, voeg je bij deze wagen.' Eindelijk wordt het duidelijk: hiervoor heeft God hem dus weggeroepen uit Samaria. En hij heeft zich laten wegroepen. Hij heeft zich laten inschakelen. Besef je dat het hier gaat om heel belangrijke dingen? Als God jou inschakelt, kan dat voor iemand anders precies het verschil maken...

Afgelopen zomer hadden we een themadienst in de Laurenskerk, een Laurens Live-dienst, waarin professor Gabriël Anthonio een toespraak hield. Hij vertelde daarin ook over zijn zoon Mahil, een jongen met een beperking. Hij kan niet spreken en is ook gestagneerd in zijn ontwikkeling. Een poosje geleden hield Gabriël Anthonio een lezing voor medewerkers van het Leger des Heils. En daarin vertelde hij opnieuw over Mahil. Met Mahil was hij in een kringloopwinkel. Mahil is helemaal fan van Grover, uit Sesamstraat. In die kringloopwinkel lag een knuffel van Grover. Hij was er niet meer bij weg te slaan, dus hij kreeg die knuffel. Toen liepen ze naar de kassa. Achter de kassa stond een vrouw met een hoofddoek, die op haar telefoon zat te kijken. Gabriël Anthonio kreeg zelf al een heel beeld in zijn hoofd van deze vrouw, hij noemde haar in gedachten Fatima, of eigenlijk noemde hij haar 'ongeïnteresseerde Fatima', omdat ze op haar telefoon

zat te kijken en niet bezig was met de klanten. Toen rukte Mahil zich van hem los en rende naar de kassa. Hij legde Grover op de toonbank, en vervolgens rende hij meteen om de toonbank heen, en hij gaf de cassière een dikke knuffel. Gabriël Anthonio liep achter hem aan en begon zich meteen te verontschuldigen. Maar zij zei: 'Nee, het geeft niet, laat hem maar even.' Zo bleven ze staan, minutenlang. Achter Gabriël Anthonio vormde zich een rij voor de kassa, hij vond het heel gênant en begon uit te leggen dat hij een bijzondere zoon heeft. Toen Mahil stopte met zijn knuffel vertelde de kassajuffrouw dat ze net een bericht op haar telefoon had gelezen dat een familielid, ver weg in een ander land, was overleden. Hier had ze weinig mensen bij wie ze terecht kon, maar Mahil had haar getroost, precies op het goede moment. 'Dat moet wel van God komen,' zei ze.

En zo is het! God gebruikt mensen om anderen te helpen. Dít zijn die bijzondere ontmoetingen onderweg. Soms ben je jezelf dat bewust, zoals Filippus. Soms doet God het zonder dat je dat van te voren weet, zoals bij Mahil. De HERE kan iedereen inschakelen, ook mensen met een beperking. En daarom: als je iemand ontmoet, kom niet te snel met je oordeel. Schort je oordeel maar even op, ook al je niet begrijpt waarom die ander raar doet, en op haar telefoon blijft kijken. God doet Zijn werk. Ook door jou heen! Ben je beschikbaar? Dat is de eerste vraag.

2. Laat je een vingerafdruk van Jezus na?

En de tweede vraag, dat is: ben jij bereid om een vingerafdruk van Jezus na te laten? Misschien denk je meteen: 'Dat kan ik niet!' Maar als jij vol bent van de Heilige Geest, dan kan dat wel degelijk zo zijn. Want Hij werkt door gewone mensen heen, door zondige mensen, mensen die met hun zonden naar het kruis gegaan zijn en ze hebben beleden voor Jezus Christus. Zonder de reiniging door Jezus kun je geen vingerafdrukken van Hem achterlaten. Maar Hij maakt je nieuw, Hij komt je vervullen, en door jou heen wil Hij Zich laten ontmoeten. Wat doet Filippus, als hij naast die wagen loopt? Hij stelt een vraag, in vers 30: 'Begrijpt u ook wat u leest?' Weet je, we zouden elkaar gewoon wat vaker een vraag moeten stellen. 'Hoe gaat het met je? Vertel eens...' 'Hoe was je dag?' 'Hoe zit je hier?' 'Wat geeft je hoop, en wat geeft je zorg?' De wereld snakt naar mensen die vragen stellen, die echt oprechte interesse tonen in een ander. Filippus begint met een vraag, en hij krijgt meteen heel veel vertrouwen. Hij mag instappen bij de minister van financiën van een rijk land in Afrika. God Zelf geeft openingen, je mag erom bidden.

Het is de boekrol van Jesaja, waar deze man uit zit te lezen, Jesaja 53. Een heel centraal gedeelte in het Oude Testament, geschreven honderden jaren voor Christus. Maar alles wat er in dit hoofdstuk staat, is in vervulling gegaan in Zijn leven, het leven van Jezus. Zoals deze paar zinnen, het stukje dat de Ethiopische man voorleest. Vers 32 en 33: 'Hij is als een schaap naar de slachting geleid en zoals een lam stemmeloo is bij de scheerder, zo doet Hij Zijn mond niet open. In Zijn vernedering is Zijn oordeel weggenomen en wie zal over Zijn geslacht vertellen? Want Zijn leven wordt van de aarde weggenomen.'

Filippus gaat het uitleggen, en hij laat zien: 'Dit gaat over Jezus.' En stiekem zou ik er graag bij geweest zijn, want die laatste zinnen vind ik niet zo gemakkelijk. Maar als het over Jezus gaat, dan denk ik dat ik ze begrijp. 'In Zijn vernedering is Zijn oordeel weggenomen...' Welk oordeel? Dat moet wel het oordeel van God zijn, het oordeel dat wij verdienen, maar dat Jezus van ons heeft overgenomen, op Zijn sterke schouders. Het oordeel dat Hij voor ons heeft gedragen, dat is van Hem weggenomen. Wanneer? In Zijn vernedering: toen Hij voor ons de dood inging, toen Hij in het graf werd gelegd. Toen nam God het oordeel van Hem af, en Hij stond op in een nieuw leven.

'In Zijn vernedering is Zijn oordeel weggenomen en wie zal over Zijn geslacht vertellen? (Zijn nageslacht?) Want Zijn leven wordt van de aarde weggenomen.' Jezus stierf zonder hier op aarde kinderen gekregen te hebben, Hij had geen nageslacht. Maar door Zijn dood en opstanding kreeg Hij juist een oneindig gróót nageslacht. Zo staat dat ook verderop in Jesaja 53, in vers 10 en 11: 'Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien, Hij zal de dagen verlengen; het welbehagen van de HERE zal door Zijn hand voorspoedig zijn. Om de

moeitevolle inspanning van Zijn ziel zal Hij het zien, Hij zal verzadigd worden. Door de kennis van Hem zal de Rechtvaardige, Mijn Knecht, velen rechtvaardig maken (dat is dat nageslacht!), want Hij zal hun ongerechtigheden dragen.'

Hier heb je het Evangelie in een notendop! Jezus, de Rechtvaardige, die kwam om ons, onrechtvaardige mensen, vrij te kopen, te bevrijden van schuld. Door Zijn dood gaf Hij ons het leven. En het enige wat Hij van jou vraagt, van mij, dat is: vertrouwen, geloof. Je geven aan Hem, je toewijden aan je Redder.

Dát is wat we volgende week hopen te vieren, aan het Heilig Avondmaal. Jezus, de Rechtvaardige, Hij stierf voor ons, helemaal alleen, verlaten zelfs door Zijn Vader. En juist daardoor heeft Hij een groot nageslacht! Jij en ik mogen daarbij horen! Geloof je in Hem? Zet je echt ál je kaarten op Jezus? Hij is het zó waard, echt zó waard!

En als je dat doet, je wijdt jezelf aan Hem toe, dan vult Hij je met Zijn Heilige Geest. En inderdaad: in de ontmoetingen van elke dag mag je dan de vingerafdrukken van je Heiland nalaten. In wat je zegt. In wat je doet. Net zoals Filippus. Het hart van de Ethiopiër wordt warm van liefde voor Jezus, en hij wil maar één ding: bij Jezus horen, gedoopt worden! En dat gebeurt! Wat een wonder, wat een geschenk uit de hemel!

Twee vragen: (1) ben je bereid je door God te laten inschakelen om iemand te ontmoeten? En (2): ben jij bereid om in die ontmoeting een vingerafdruk van Jezus na te laten? Door je oordeel op te schorten, door een vraag te stellen, door op Jezus te wijzen?

3. Neem je tijd voor de blijdschap?

En dan is er nog een derde vraag: neem je tijd voor de blijdschap? Kijk maar eens mee in vers 39: 'En toen zij uit het water opgekomen waren, nam de Geest van de Here Filippus weg; en de kamerheer zag hem niet meer, want hij vervolgde zijn weg met blijdschap.' Ja, zó staat het er: '... de kamerheer zag hem niet meer, want hij vervolgde zijn weg met blijdschap.' Die man is zó blij dat Hij Jézus heeft gevonden, dat hij helemaal geen oog meer heeft voor Filippus. Of Filippus er nu nog wel was of niet meer was, het maakte eigenlijk niet uit. Deze man heeft Zijn Redder gevonden, en dat betekent voor hem álles, echt álles! En hij is zó dankbaar, zó blij, die hele terugweg is één groot feest.

En weet je wat zo mooi is? Natuurlijk is hij verder gaan lezen in Jesaja. Een paar hoofdstukken verderop komt hij dit stukje tegen, Jesaja 56: 3-5: 'Laat de vreemdeling die zich bij de HERE gevoegd heeft, niet zeggen: De HERE heeft mij geheel en al van Zijn volk gescheiden; laat de ontmande niet zeggen: Zie, ik ben maar een dorre boom. Want zo zegt de HERE over de ontmanden die Mijn sabbatten in acht nemen, verkiezen wat Mij behaagt, en vasthouden aan Mijn verbond: Ik zal hun in Mijn huis en binnen Mijn muren (dus in de tempel!) een plaats en een naam geven, beter dan die van zonen en dan die van dochters; een eeuwige naam zal Ik ieder van hen geven, een naam die niet uitgewist zal worden.'

Ik kan me voorstellen, als de Ethiopiër dit leest, dat de tranen hem over de wangen stromen. Want dit gaat over hem! Dankzij Jezus Christus is er álle plaats voor hem in het huis van God. Een eeuwige naam zal hij krijgen, 'een naam die niet uitgewist zal worden.' Zo is God! Zo is jouw God. Gefeliciteerd als je je leven aan Hem geeft. In Zijn huis en binnen Zijn muren is ook plaats voor jou. Aan Zijn tafel is ook plaats voor jou. Ik hoop dat je er bent, volgende week. En als er dit keer nog iets in de weg staat, of je bent nog niet zover, dan hoop ik dat je verlangen alleen maar groeit, dat het alleen maar mooier voor je wordt, alleen maar kostbaarder, om met Hem aan tafel te gaan.

Laat je jezelf gebruiken door God, om iemand te ontmoeten? Ben je bereid om een vingerafdruk van Jezus te geven, van je Heiland? En hol je dan niet door? Maar maak je tijd voor de blijdschap? Net als die cassière in die kringloopwinkel, die tijd nam om zich te laten troosten? Net als deze minister, op weg terug naar Afrika?

Deze ontmoeting onderweg veranderde zijn leven. Want in die ontmoeting met de ander laat Jezus Zélf Zich ontmoeten. Amen.